

Àlex Ribes: “Poliglota no és un personatge de Tolkien”

written by Mercè Feliu | 30 de gener de 2017

Àlex Ribes. (Barcelona, 1967). Des del 2010 és responsable del blog [Societat Anònima](#), que té un bon nombre de seguidors fidels que el llegeixen i el retuitegen sovint, contrarestant amb bon humor la intolerància present a les xarxes.

¿Quién dijo que no cabe un tonto más?...y ahí va #Puigdemont hasta Bruselas y se pone a hablar FRANCÉS.

12:08 - 24 gen. 2017

Creador del Blog Societat Anònima, on et dediques a comentar tuits unionistes que són autèntiques “perles”. Per què tanta mala bava unionista?

La injusta política d'inversions per part de l'Estat, el més que qüestionable repartiment de l'esforç fiscal o l'atàvica desconsideració vers la llengua o la cultura catalana només són els aspectes més visibles del descontentament que ha dut al procés. Però darrera de tot això crec que molts catalans hem dit basta perquè hem arribat a la conclusió que Espanya és irreformable. La famosa sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut al 2010 va ser la gota que va fer vesar el got. És evident que aquesta reacció del poble català no ha estat ben rebuda, especialment per les elits, que veuen perillar la idea de perfecció que s'ha volgut transmetre sobre la transició. Aquests darrers anys hi han hagut intoxicadors, per part de la classe política i d'alguns mitjans, que han fet servir tota mena d'estratègies per transmetre informacions totalment irrealistes sobre el que està succeint a Catalunya.

Després, els intoxicats, es limiten a repetir a les xarxes socials el que escolten d'aquests líders d'opinió. I sí, ho fan a vegades amb enormes dosis d'intolerància i mala educació que és el que intento contrarestar. Amb humor i ironia, això sí.

El llibre “Benvolgut o no”, és una selecció dels millors articles del blog. Quins en destaqués?

El blog pretén donar resposta als atacs de catalanofòbia a través de cartes que, en teoria, s'adrecen a persones que han fet servir la intolerància en xarxes socials o mitjans de comunicació. En realitat, no escric les cartes perquè arribin a aquella persona en concret sinó que ho faig perquè vull que es vegi un altre punt de vista a tota Espanya. Estic segur que alguns unionistes es veuran reflectits i que, amb sort, potser veuen les coses d'una altra manera. Dels articles vull destacar un que es diu “Por ti soy independentista” ja que va tenir molt d'èxit a les xarxes socials i crec que explica els sentiments de molts catalans.

La virtualitat ajuda doncs a la pèrdua de la formalitat?

Més que la virtualitat, l'anonimat. Quan una persona es crea un compte anònim només per insultar i per construir discursos d'odi és que alguna cosa falla a la nostra societat. El problema és que aquest discurs està sovint alimentat per aquells que haurien de donar exemple: polítics i periodistes, especialment.

Portada del llibre "Benvolgut, o no".

Quina és l'aportació de les xarxes al procés independentista?

Fonamentalment posar en entredit el discurs oficial. Les teories unionistes tenen uns altaveus molt potents i resulta molt difícil fer arribar unes altres opinions a través dels mateixos mitjans, perquè estem fora d'ells. Les xarxes han democratitzat les opinions. No sé si això és bo o dolent. En tot cas, permet elaborar discursos a ciutadans que no tenim garantit l'accés als *mass media* però als que ens agrada participar de la opinió pública. Tot i així, sé que el meu blog és només un petit gra de sorra en la blogosfera.

Campanya pel SI, com hi col·labores?

El blog està a punt d'arribar als cinc milions de visites. Prometo fer campanya a favor del sí a través d'ell i posar-ho a disposició d'aquest gran somni col·lectiu. Tots, amb les nostres eines, sumem.